אוהב ישראל — ירמיה

כי ברא ה' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר. הנה כל דבר בעולם קודם שבא לידי השבירה וביטול המציאות אז עדיין לא נגמר שלימות הכלי כי עומדת בכל יום להשבר ולבוא לידי הפסד וכליון אבל כשבא כבר לידי ביטול ושבירה ואז נכנס הדבר בבחי' מ"ה ומזה המ"ה בא התחדשות הארה חדשה להכלי ההוא וזהו שמקיים אותה כמו התבואה כ"ז שהיא שלימה בארץ אז א"א לה שתצמח ותעשה פרי אך כשהיא נרקבת ובא לידי אפס ואין אז מצמיח הישועה. והבן זה. והנה אף שהשבירה זו הוא כפי הנראה גבורה ודין אעפ"כ מעוטף בתוכו רחמים גדולים מחמת שע"י השבירה והביטול בא התיקון והוא בחי' דכר שהוא רחמים וזש"ה ה' ברא חדשה בארץ היינו שנותן להכלי בחי' חדשה מבחי' מ"ה וזש"ה נקב' תסובב גבר ר"ל שהכלי מסובב' הגבר ר"ל שאע"פ שהיא באה לידי שבירה וביטול שהוא דין וגבורה בחי' נוקבא אעפ"כ הוא מסבבת הבחי' גב"ר הוא דכר המעוטף בתוכו והוא רחמים גדולים. והבן זה היטב:

בימים ההם גו' יבוקש את עון גו' ואיננו גו'. ולכאורה אינו מובן כוונתו בנבואה זו. למה ועל מה יבוקש העון. ולא טוב ויפה הוא שיהיה נעלם ונאבד זכרו ולא יעלה על הלב לעולם. אך מצינו שיש בהאותיות שמחשבין בהם הסוחרים כל החשבונות הצריכים להם. יש אות א' הנק' בלשונם נו"ל ואות נו"ל בעצמו אינו נחשב בהמספר לכלום. רק פעולתו הוא להגדיל מספר האות הכתוב אחריו מיחידית לעשירית. ומעשירית למאות כו' כידוע להעוסקים בזה. כמ"כ העבירה בעצמה אינה נחשבת לכלום. רק פעולתה הוא להגדיל מספר הזכיות שנעשו מהעבירות בעשותו תשובה שלימה מאהבתו ית'. וכמאחז"ל מקום שבע"ת עומדים כו'. וכיה"ר שנזכה לשוב לשמו ית' באמת בכל לבבינו מאהבת השי"ת במהרה בימינו אמן: